

Egbert Schep en Marieke Toonders over de doorstroom van de jeugd

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst is een bekende uitspraak. Wat jeugd aangaat zit het bij het KWPN wel goed. Het JongKWPN is een kweekvijver voor enthousiast en fris fokkerstalent. Echter één ding ontbreekt bij hen en dat is ervaring. Daarom deze rubriek 'Groen versus Grijs', waarin oude(re) fokkers hun door de jaren heen opgedane kennis delen met de nieuwe garde. Deze keer een aflevering waarin Algemeen Bestuurslid Egbert Schep een aantal vragen van JongKWPN-bestuurslid Marieke Toonders beantwoordt.

In het intro hierboven wordt gesproken over het enthousiasme binnen het JongKWPN, maar tevens wordt hun gebrek aan ervaring genoemd. Waar moet de jeugd op letten bij het fokken van goede spring- en dressuurpaarden?

"Belangrijk is dat je als toekomstige fokker goed geïnformeerd bent en met het best mogelijke basismateriaal dat voorhanden is begint in de fokkerij. Met goede informatie bedoel ik dat je op de hoogte bent van alle

goede en mindere kenmerken of eigenschappen van je merrie en de familie daaromheen en ook van de zwakkere en sterke kanten van de hengst, die je wilt gebruiken. Om te fokken heb je kennis nodig en dat krijg je natuurlijk door ervaring, maar er zijn zeker mensen van mijn leeftijd die het spelletje nog steeds niet snappen, terwijl er jonge mensen zijn die dat al wel doen. Belangrijk is in ieder geval ook dat je weet wat de markt wil. Je kan wel domweg

fokken wat je zelf leuk of mooi vindt, maar als je er mee blijft zitten, dan gaat je plezier in het fokken gauw over. Fokkerij en sport waren in het verleden twee aparte grootheden, maar dat wordt steeds meer één en dat moet natuurlijk ook. Het ene kan niet zonder het ander, de fokkerij floreert alleen als de sport dat ook doet. Wat dat aangaat, hebben de tegenwoordige fokkers wel een voorsprong op hun oudere collega's, waarvan er slechts weinig zelf in het zadel klom-

Profiel Marieke Toonders

Woonplaats: Veldhoven

Leeftijd: 30 jaar

Dagelijks brood: Werkzaam als juriste

Paarden: Een ster PROK-merrie (Viva Irene) van Goodtimes x Purioso x Cehadee waarmee Marieke dressuurveulens fokt en een elitemerrie EPTM-(SPR)merrie (Wiltura R) van Corland x Indoctro x Emilion waarmee Marieke springveulens fokt.

Wapenfeiten: Vorig jaar is het dressuurveulen Grande Irene (Apache x Goodtimes) vanuit CK Veghel afgevaardigd naar de NMK. Dit veulen heeft Marieke zelf aangehouden. De veulens die ze heeft gefokt met Wiltura R (van Zavall en Zirocco Blue) zijn beide verkocht via de Limburgse veulenveiling (2010) en Prinsjesdagveiling (2011).

Profiel Egbert Schep

Woonplaats: Tull en 't Waal

Leeftijd: 61 jaar

Dagelijks brood: Hippisch ondernemer: eigenaar fok-, opfok- en handelstal

Paarden: Fokt jaarlijks met 30 tot 35 merries, hoofdzakelijk springgefokt

Wapenfeiten: Vele internationale springpaarden en goedgekeurde hengsten werden door Egbert Schep als veulentje ontdekt, om vervolgens via het selectie-, opfok- en trainingsprogramma hun weg verder te vinden in de sport of fokkerij. Enkele actuele voorbeelden hiervan: Big Star (v.Quick Star - ISP), Take One (v.Numero Uno - ISP) Elíon V (v.Applaus - kampioen springhengsten hengstenkeuring Den Bosch 2012) en Falaise de Muze (v. Wandor van de Mispelaere - KWPN-goedgekeurd). Eigen fokproducten waarmee Schep succesvol is, zijn onder meer de KWPN-goedgekeurde hengst Bernini en de recent goedgekeurde Casall-zoon Extase, en de internationale springpaarden Big Time (v.Bonheur), Octavius (v.Jumbo Jet) Talent (v.Lancelot).

men. Er zijn momenteel veel jonge fokkers, die zelf actief paardrijden of gereden hebben en zo al een duidelijk idee hebben over wenselijke eigenschappen voor een sportpaard. Proefondervindelijk weet ik dat paarden uit bepaalde stammetjes het altijd goed doen in sport of fokkerij, maar dat is gelukkig op mensen niet van toepassing. Jonge fokkers hoeven niet per se opgegroeid te zijn tussen de paarden. Soms is het juist een voordeel als ze niet worden opgezadeld met fokproducten van hun ouders of grootouders, waarmee ze voornamelijk vanuit emotionele overwegingen zouden doorfokken. Kijk, als je het leuk vindt om ieder jaar een veulentje in de wei te zien, dan maakt dat niet uit, maar als je doel hoger ligt en je een sportpaard wilt fokken dat internationaal op een zo hoog mogelijk niveau kan meelopen, dan moet je vrij en rationeel in de fokkerij staan. Emotie in paardenfokkerij is heel mooi, maar eigenlijk ook catastrofaal, want het houdt bepaalde progressieve ontwikkelingen tegen en zorgt er tevens voor dat belangrijke beslissingen worden genomen op niet-rationele gronden.”

Een wens van veel fokkers is een hengst goedgekeurd te krijgen, dat is u al meerdere malen gelukt. Wat is het geheim van uw succes?

“Mijn eerste goedgekeurde hengst dateert al van een jaar of dertig geleden. Eigenlijk is het goedgekeurd krijgen van een hengst geen doel op zich van dit bedrijf. De bedoeling is dat hier een goed paard gezond opgroeit en zich ontwikkelt tot extra sportpaard. We beginnen met veulens; opvallende, jongvolwassen paarden zijn niet te vinden of niet te betalen.

Daarom fokken we hier jaarlijks met zo'n dertig merries en daarbij koop ik nog zo'n veertig veulens per jaar. Als jaarling worden ze al geselecteerd op hun aanleg en kwaliteit. Daar zijn ook jaarlingen bij die ik als veulen op een veiling heb gekocht voor 5.000 euro of meer, maar als ze niet voldoen toch weggaan voor 1.000 euro of minder, want dat is altijd nog goedkoper dan ze laten opgroeien en ontwikkelen. Natuurlijk moet je dat laatste niet al te vaak hoeven doen en door schade en schande ben ik al heel veel wijzer geworden. Ik zit er al meer dan veertig jaar tussen en weet inmiddels heel goed wat ik wil zien in een veulen en ken de merriestammen waaruit je goede sportpaarden kunt verwachten uit mijn hoofd. Ik adviseer ook om vooral niet af te wijken van je eigen pad, als ik mijn eigen kop volg loopt het meestal goed af. In de huidige markt is een goedgekeurde hengst fokken vaak minder lucratief dan een goed sportpaard, dus misschien is het slimmer om voor het laatste te gaan.”

Hoe ziet u de toekomst van de KWPN-fokkerij?

“In mijn optiek zal de KWPN-fokkerij er over vijftien of twintig jaar heel anders uitzien dan nu. Momenteel is het zo dat het absolute merendeel van de mensen uit hobby een veulen fokt en een kleine groep dat doet voor professioneel gebruik. Ik denk dat het voor die grote groep beduidend moeilijker gaat worden, zeker als je kijkt hoe de markt zich steeds meer ontwikkelt richting sport en topsport. Dat betekent een voortdurende vraag naar

echte sportpaarden en de rest wordt financieel steeds minder interessant. Ontwikkeling van een sportpaard duurt lang en is kostbaar, alleen goede sportpaarden brengen nog genoeg op om de kostprijs te compenseren. Vroeger was het een landelijke of basisruiter, die een jong paard aanreed en het een poosje uitbracht op wedstrijd. Nu zijn dit bijna allemaal professionele of semiprofessionele mensen en die kosten geld. Voor een hele categorie paarden is dit niet weggelegd, simpelweg omdat de meerwaarde daarvoor ontbreekt. Fokken uit bepaalde lijnen blijft interessant, bepaalde stammen of vaders grossieren in goede sportpaarden. Naast een goed lichaam spelen andere, onzichtbare zaken een minstens zo'n belangrijke rol bij een springpaard. Eigenschappen als voorzichtigheid, het mee willen doen aan het spelletje in de ring, dat zijn zaken die tussen de oren zitten en bepaalde stammen of hengsten geven dat stevast door. Ik geloof ook helemaal niet in toevalstreffers, hoewel er hier en daar best één zal zijn. Ik heb verschillende malen met merries gefokt die zelf topsport hebben gelopen. De merries daarvan die uit gerenommeerde merrielijnen kwamen fokten zonder uitzondering goed. Merries echter die zelf goed gepresteerd hadden, maar uit onbekende bloedlijnen met daarin weinig sport kwamen, dus eigenlijk een soort toevalsproducten waren, leverden geen opvallende sportpaarden af. Natuurlijk blijft er vraag naar fijne amateurpaar-